

at en Fortolkning som Ministerens er tænkelig, det forekommer mig derfor, at man vilde handle for drabeligt ved at vedtage en Dagsorden, som den, der er foreslaaet af den ærede Ordfører. Paa den anden Side kan jeg ikke se rettere, end at, hvad der staar i Dagsordenen efter min Overbevisning er stemmende med de faktiske Forhold. Jeg finder derfor heller ingen Anledning til at stemme imod den, og jeg vil altsaa for mit Vedkommende afholde mig fra Stemmegivning. Jeg skal, inden jeg slutter, gøre den almindelige Bemærkning, at det ikke er videre tiltalende at være med til Vedtagelsen af disse Dagsordener efter Forespørgsler. Folketinget er nu en Gang ikke en dømmende Institution, det er ikke en Gang en lovfortolkende, men en lovgivende Forsamling. Lovfortolkningen hører hjemme under Domstolene, den ligger ikke særlig for os, og endnu værre blive Forholdene, naar vi skulle dømme endogsaa uden at have hørt eller dog uden at have kunnet overveje alle Forhold. Naar man ikke er saa hefdig at tilhøre det Parti, som har stillet Forslag om Dagsordenen, har man jo ikke haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med dens Ordlyd, og selv de Medlemmer, der høre til det Parti, der opstiller Dagsordenen, gøre det paa en vis Maade uden at kende Forholdene, idet de ikke have hørt, hvad vedkommende Minister kan have at sige, idet Dagsordenen jo maa være vedtagen i Forvejen, og man da bagefter i en Fart skal afgøre, om den ogsaa kan passe, efter hvad der er kommet frem ved dens Besvarelse. Sagen kan altsaa blive vanskelig nok for vedkommende Partis egne Medlemmer, men endnu uheldigere ere vi andre stillede. Derfor tror jeg, det er ret passende og rigtigt, at man afholder sig fra Stemmegivningen, naar der er indbragt en Dagsorden af et Parti, man ikke hører til.

J. Hage: Jeg ønsker blot at bemærke, at der jo synes at være Enighed om, for det første, at Ministeren har handlet i god Tro, og dernæst, at der har været en Art Nødstilstand til Stede, og at denne Nødstilstand endog i dette Øjeblik ikke er afhjulpen, og dernæst, at den eneste Vej, vi kunde gaa for at faa denne Nødstilstand afhjulpen, var at ændre Loven. Det forekommer mig da rigtignok ogsaa, at det vilde have været naturligst, at man havde slaet en Streg over, at den højtærede Minister har hjulpet sig, som han kunde, men derimod opfordret Ministeren til at forelægge et Forslag med de Ændringer, som vare nødvendige i Fremtiden. En saadan

Dagsorden som den, der foreslaas, forekommer mig utvivlsomt at indeholde en Misbilligelse. Den slaar fast, at Loven skal fortolkes paa denne beskrevne Maade, og den slaar fast, at Ministeren ikke har fulgt Loven, saaledes som man mener, den absolut skal fortolkes. Det er for mig aldeles umuligt at stemme for en saadan Dagsorden. Hvorvidt man kan stemme eller undlade at stemme, afhænger selvfølgelig af, hvorvidt man er enig i den Motivering, som den ærede foregaaende Taler fremkom med, og det kan jeg til Dels være, men jeg anser det Spørgsmaal, som han ansaa for utvivlsomt, for meget tvivlsomt. Det kan være, at Ministerens Fortolkning er noget haartrukken, men jeg kan ikke her afgøre, at Ministeren absolut har været i Modstrid med Lovens Ord. Jeg kan derfor, hvis jeg afholder mig fra at stemme, ikke fuldt ud slutte mig til den Motivering, som den ærede sidste Taler fremkom med, men jeg gør det, fordi det hele er et Fortolknings-spørgsmaal, og fordi man absolut maa staa i Tvivl over for et saadant.

M. Madsen: Jeg kan i Almidelighed slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner). Med Hensyn til Lovens Benyttelse deler jeg ganske de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med; men jeg vil i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), gøre opmærksom paa, at man bliver jo ikke degraderet, fordi man gennemgaar Rekruttskolen i et andet Vaaben. Det kan være, dette Forhold ikke er alle Medlemmer her i Salen bekendt; men Forholdet er jo det, at de vedkommende beholde deres Grad, selv om de gennemgaa en Rekruttskole i en anden Vaabenart. Hvis en Løjtnant fra Artilleriet f. Eks. gaar over til Fodfolket, gennemgaar han Fodfolkets Rekruttskole, men vedbliver selvfølgelig dog at være Løjtnant i Artilleriet og omvendt. Ganske det samme maa selvfølgelig blive Tilfældet, hvis en af Vaabnet gaar over til Forplejningskorpset og gennemgaar dettes Rekruttskole, hvad kan ifølge Loven skal gøre. Han bliver selvfølgelig i sin Grad, ikke i det Korps, ved hvilket hans Uddannelse foregaar, men i den Vaabenart, ved hvilken han stod. Det kan jo i og for sig være ligegyldigt med disse Former; men da jeg har Grund til at antage, at det, at man ikke kendte disse Former, har givet Anledning til visse Misforstaaelser, og da nogle Udtalelser ere særlig henvendte til mig, har jeg villet